

Άρδευση κατά την διάρκεια του καύσωνα;

Κάποιος θα μπορούσε να ισχυριστεί πως κατά τη διάρκεια ενός καύσωνα τα φυτά χρειάζονται επειγόντως νερό, αλλά το μόνο σίγουρο είναι πως πολύ λίγο νερό και τα φυτά θα μαραθούν μέχρι να πεθάνουν ενώ πάρα πολύ νερό και τα φυτά θα πνιγούν.

Και όλα αυτά διότι κατά τη διάρκεια ενός καύσωνα το φυτό αναπτύσσει αμυντικούς μηχανισμούς, μειώνοντας σημαντικά την ικανότητα απορρόφησης νερού και θρεπτικών συστατικών. Τα φυτά διαθέτουν τους κατάλληλους μηχανισμούς που τα επιτρέπουν να εγκλιματίζονται σε υψηλότερες θερμοκρασίες καθώς οι εποχές

αλλάζουν. Γι' αυτό και τις περισσότερες φορές οι πιο σημαντικές βλάβες λόγω υψηλών θερμοκρασιών προκαλούνται από πολύ πρώιμα κύματα καύσωνα, όταν δηλαδή τα φυτά δεν ήταν προετοιμασμένα για κάτι τέτοιο. Έτσι, για παράδειγμα οι 38° C τον Ιούνιο είναι πολύ πιο καταστροφικοί απ' ό τι τον Αύγουστο.

Ένα φυτό χρησιμοποιεί το νερό μέσω της διαπνοής, οπότε και "δροσίζεται", στην ουσία απορροφά νερό από το έδαφος μέσω του ριζικού του συστήματος, το οποίο νερό και εξατμίζεται από τη φυλλική επιφάνεια. Οι υψηλές θερμοκρασίες επιταχύνουν τη διαπνοή αλλά καθώς η επιφάνεια του εδάφους ξηραίνεται, σύντομα δεν υπάρχει αρκετό νερό ώστε το φυτό να συνεχίσει κανονικά τις φυσιολογικές λειτουργίες του. Σε αυτό το σημείο κατανοούμε την σημαντικότητα ενός ριζικού συστήματος που αναπτύσσεται σε βάθος το οποίο και δίνει τη δυνατότητα στο φυτό να ψάξει για νερό σε μεγαλύτερα εδαφικά βάθη όπου τα ποσοστά υγρασίας είναι ακόμη υψηλά. Όταν λοιπόν ένα φυτό δεν έχει εγκλιματιστεί σε υπερβολικά υψηλές θερμοκρασίες, η πρώτη του αντίδραση είναι το κύρτωμα των φύλλων του και η ανάσχεση της ανάπτυξής του ώστε να ελαχιστοποιήσει στην ουσία την εξάτμιση και να εξοικονομήσει ενέργεια. Εάν οι υψηλές θερμοκρασίες επιμένουν τότε θα πρέπει επίσης το φυτό να ρίξει τα άνθη του, να σταματήσει να παράγει καρπούς ή/και άνθη. Από τη στιγμή που η θερμοκρασία επανέλθει σε κανονικά επίπεδα, οι λειτουργίες του φυτού επίσης θα συνεχίσουν κανονικά.

Όταν αναμένεται επικείμενος καύσωνας θα πρέπει **να ποτίζονται τα φυτά σε μεγάλα βάθη και όχι επιφανειακά, 24-48 ώρες πριν την άφιξη των υψηλών θερμοκρασιών.** Επίσης μπορούμε να καλύψουμε την επιφάνεια του εδάφους με υλικά που αποτρέπουν την απώλεια υγρασίας από αυτό (π.χ. άχυρο). Εάν τα φυτά και το έδαφος είναι ήδη ξηρά πριν την περίοδο του καύσωνα, λογικά δε θα επιβιώσουν.

Κάθε μέρα καύσιωνα που περνάει θα πρέπει να διαπιστώνουμε εάν υπάρχουν σημάδια στρες στα φυτά:

- Κατσαρά φύλλα
- Απώλεια πράσινου χρωματισμού
- Κατάρρευση φυτού

Το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ των παραπάνω φάσεων σίγουρα εξαρτάται από το είδος του φυτού, την ένταση του κύματος καύσιωνα κατά τη διάρκεια της ημέρας και από το πόσο δροσερές είναι οι νύχτες.

Θα πρέπει να γίνεται έλεγχος της υγρασίας του εδάφους σε καθημερινή βάση. Ένας πρακτικός τρόπος ελέγχου της εδαφικής υγρασίας είναι να βυθίσετε το δείκτη του χεριού σας στην περιοχή γύρω από τις ρίζες και εάν όλο το μήκος του δακτύλου είναι βρεγμένο τότε δεν υπάρχει ανάγκη για νερό, (μπορείτε επίσης να χρησιμοποιήσετε έναν μετρητή υγρασίας εδάφους).

Η άρδευση κατά τη διάρκεια ενός καύσιωνα δεν είναι μια εύκολη υπόθεση. Το κατά πόσο θα έχει τα σωστά αποτελέσματα εξαρτάται από την ικανότητα του εδάφους να συγκρατεί νερό, άρα στην ουσία από τον εκάστοτε τύπο εδάφους.

Το έδαφος θα πρέπει να συγκρατεί νερό για να μπορεί εν συνεχεία να προσελκύει περισσότερο νερό καθώς τα μόρια νερού δεσμεύουν το ένα το άλλο. Έτσι η εφαρμογή νερού σε ένα εντελώς ξηρό και στεγνό έδαφος θα έχει σαν αποτέλεσμα τη διαρροή μεγάλης ποσότητας νερού πριν αυτή προλάβει να συγκρατηθεί από το έδαφος.

Επίσης, ένα επιπρόσθετο πρόβλημα είναι τα υψηλά ποσοστά εξάτμισης κατά τη διάρκεια του καύσιωνα. Το νερό χρησιμοποιείται πιο σωστά από τα φυτά νωρίς το πρωί παρά το βράδυ διότι κατά τις πρωινές ώρες το φύλλωμα στεγνώνει κάτι που σημαίνει μικρότερο κίνδυνο μυκητολογικών προσβολών και λιγότερες απώλειες έως την εξάτμιση.

Επίσης πολύ σημαντικό να μη λιπαίνουμε τα φυτά κατά τη διάρκεια ενός καύσιωνα.

Πρώτον, η έλλειψη θρεπτικών στοιχείων δεν είναι το παρόν πρόβλημα,

Δεύτερον, τα φυτά δεν μπορούν να προσλάβουν καθόλου θρεπτικά συστατικά οπότε και το λίπασμα συγκεντρώνεται στην περιοχή της ρίζας και αργότερα όταν το ίδιο το φυτό επανακάμψει και επανέλθει στις φυσιολογικές λειτουργίες του, το πιο πιθανό είναι το λίπασμα να το κάψει.

Πηγή: Ομάδα Γεωπόνων της FARMACON